

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3409/2020. (XI. 13.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény 214. § (1) bekezdése alaptörvényellenességének megállapítása és megsemmisítése iránt előterjesztett alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. A személyesen eljáró indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 26. § (1) bekezdésére alapítva terjesztette elő alkotmányjogi panaszát.
- [2] A panasz alapjául szolgáló eljárásban megállapított tényállás szerint az indítványozó ingatlan jelzálogjoggal biztosított, devizában nyilvántartott, közjegyzői okiratba foglalt lakáshitel-szerződést kötött egy bankkal. A szerződés felmondását követően a hitelező kérelmére a közjegyző végrehajtási záradékkal látta el az okiratot, ezzel elrendelte a végrehajtást az indítványozó adóssal szemben. Az indítványozó a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény (a továbbiakban: Vht.) 211. § (2) bekezdése alapján kérelmet nyújtott be a végrehajtási záradék törlése iránt, majd kérelmének jogerős elutasítása után – részben más érvekre alapítva – újabb törlési kérelmet terjesztett elő. Az eljáró közjegyző az indítványozó kérelmét ismét elutasította, végzését a Gyulai Törvényszék végzésével helybenhagyta, mert álláspontja szerint a végrehajtási záradék kiállításának mind az általános, mind a különös feltételei fennálltak. A jogerős másodfokú végzés ellen az indítványozó felülvizsgálati kérelmet nyújtott be, amit a Kúria Pfv.I.22.034/2018/2. számú végzésével hivatalból elutasított. Döntése indokolásában a Kúria a Vht. 9. §-ára, valamint 224. § (1) bekezdésére hivatkozással rögzítette, hogy a végrehajtási eljárások során hozott bírósági határozatok elleni jogorvoslatokkal összefüggő olyan eljárési kérdésekre, amelyeket a Vht. külön nem szabályoz, a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni. A Pp. 271. § (1) bekezdés *l*) pontja szerint nincs helye felülvizsgálatnak, ha azt törvény kizárja, ideértve azt az esetet is, amikor a felülvizsgálatot törvény rendelkezései nem teszik lehetővé. A Kúria végzése indokolásában rámutatott, hogy a Vht. 214. § szerint a végrehajtás elrendelésével kapcsolatban hozott határozatok közül felülvizsgálati kérelemnek csak a másodfokon jogerőre emelkedett olyan végzés ellen van helye, amellyel a bíróság külföldi határozat végrehajtási tanúsítvánnyal történő ellátásáról, illetőleg végrehajtásának elrendeléséről döntött, az indítványozó által felülvizsgálati kérelemmel támadott másodfokú határozat azonban nem tartozik ebbe a körbe.
- [3] 2. Az indítványozó a Kúria döntésének alapjául megjelölt Vht. 214. § (1) bekezdés alaptörvény-ellenességének megállapítása és megsemmisítése iránt előterjesztett, majd az Alkotmánybíróság főtítkárának felhívására pontosított alkotmányjogi panaszát az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésének sérelmére alapította. Érvelése szerint a támadott, 2001. szeptember 1-je óta hatályos rendelkezés beiktatására a nemzetközi magánjog, illetve közösségi jog miatt volt szükség, mert mindkettő megkövetelte a kétfokú jogorvoslatot. A rendelkezés hatálybalépésének ideje az indítványozó szerint azért bír jelentőséggel, mert csak ezt követően vált szükségessé – pl. az ún. devizahitelek miatt – a kialakult bírói gyakorlat megváltoztatása, kaptak szerepet a közjegyzők is a végrehajtási eljárásban. A megváltozott körülmények az indítványozó szerint indokolják, hogy azokat a végrehajtási eljárás szabályai is kövessék, az állampolgároknak pedig az adna jogbiztonságot, ha a felülvizsgálatot, mint hatékony jogorvoslatot a végrehajtási eljárásban hozott valamennyi határozattal szemben biztosítaná a törvény. Hivatkozott arra is, hogy az Alaptörvény a jogorvoslatokhoz való jogot nem korlátozza a rendes jogorvoslatokra. Hivatkozott arra, hogy bár a Kúria jogértelmezését nem tartja alaptörvény-ellenesnek, álláspontja szerint a támadott jogszabályi rendelkezésből nem vezethető le, hogy kizárólag az abban megjelölt jogerős végzések ellen van helye felülvizsgálatnak, a Kúria álláspontjával szemben megítélése szerint a rendelkezés nem tartalmaz tételes felsorolást.
- [4] 3. Az Alkotmánybíróságnak az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdéseiben meghatározottak szerint mindenekelőtt az alkotmányjogi panasz befogadhatóságáról szükséges döntenie, ezért az Alkotmánybíróság tanácsban eljárva

azt vizsgálta, hogy az Abtv. 26. § (1) bekezdésére alapított indítvány megfelel-e a befogadhatóság törvényi feltételeinek.

- [5] Az Abtv. 52. § (1) bekezdése szerint az indítványnak határozott kérelmet kell tartalmaznia. Az Abtv. 52. § (1b) bekezdés alapján a kérelem akkor határozott, ha egyértelműen megjelöli az a)–f) pontokban foglaltakat. Ezen rendelkezések alapján az indítványnak – többek között – indokolást kell arra nézve tartalmaznia, hogy a sérelmezett jogszabályi rendelkezés, bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseivel [e) pont]. Az Alkotmánybíróság által vizsgálható alkotmányossági kérdés [Abtv. 52. § (2) bekezdés] meghatározásához szükséges tehát, hogy az indítványozó az Alaptörvény megsérteni vélt rendelkezésének alkotmányos tartalma és a támadott jogszabályi rendelkezés, bírói döntés között fennálló ellentétét alkotmányjogilag is értékelhető érvekkel alátámassza.
- [6] Az indítvány ennek a követelménynek nem tett eleget a következők miatt. Az indítványozó jogorvoslathoz való jogának sérelmét arra alapozta, hogy a végrehajtási záradék törlése iránti kérelmét jogerősen elutasító végzés elleni felülvizsgálatot a támadott jogszabályi rendelkezés kizárja. Az Alkotmánybíróság több határozatában foglalkozott a jogorvoslathoz való jog alkotmányos tartalmával, ezen belül a felülvizsgálat és a jogorvoslathoz való jog összefüggésével. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdéséből nem következik a többfokú jogorvoslat szabályozásának kötelezettsége, ezért az egyfokú jogorvoslat kielégíti a jogorvoslathoz való jog alkotmányos tartalmát [22/2014. (VII. 15.) AB határozat, Indokolás [95]; 25/2018. (XII. 28.) AB határozat, Indokolás [17]; 3213/2019. (VII. 16.) AB végzés, Indokolás [18]]. Az Alkotmánybíróság az Alaptörvény hatálybalépése után megerősített következetes gyakorlata szerint a jogorvoslathoz való jog – mint alapvető, az Alaptörvényben biztosított jog – a rendes (még jogerőre nem emelkedett) jogorvoslatokra vonatkozik. A felülvizsgálat rendkívüli (jogerős határozatokkal szemben igénybe vehető) jogorvoslat, az alkotmányosan megkövetelt rendes jogorvoslaton túlmenő rendelkezés, ezért nem hozható összefüggésbe a jogorvoslathoz való jog alkotmányos tartalmával [pl. 1/1994. (I. 7.) AB határozat, ABH 1994, 29, 38; 663/D/2000. AB határozat, ABH 2003, 1223, 1230; 9/2013. (III. 6.) AB határozat, Indokolás [28]; 20/2015. (VI. 16.) AB határozat, Indokolás [16]; 3226/2019. (X. 11.) AB végzés, Indokolás [20]].
- [7] Az indítványozó figyelmen kívül hagyta a jogorvoslathoz való jog Alkotmánybíróság által kimunkált alkotmányos tartalmát, amellyel a fentiek szerint jogorvoslathoz való jogának állított sérelme nincs összefüggésben. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint az indítvány érdemi elbírálásának akadályja, ha az indokolás hiányosságai miatt a kérelem nem felel meg a határozottság követelményének, mert az nem kapcsolja össze alkotmányjogilag értékelhető módon az Alaptörvény felhívott rendelkezését a sérelmezett jogszabályi rendelkezéssel vagy bírói döntéssel [3058/2016. (III. 22.) AB végzés, Indokolás [11]; 3102/2015. (V. 26.) AB végzés, Indokolás [24]; 34/2014. (XI. 14.) AB határozat, Indokolás [212]].
- [8] 4. Mivel a fent kifejtettek szerint az alkotmányjogi panasz nem felelt meg az Abtv. 52. § (1b) bekezdés e) pontjában meghatározott feltételnek, Alkotmánybíróság azt – figyelemmel az Abtv. 56. § (3) bekezdésére – az Ügyrend 30. § (2) bekezdés h) pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2020. november 3.

Dr. Szalay Péter s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Szalay Péter s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Dienes-Oehm Egon
előadó alkotmánybíró helyett

Dr. Szalay Péter s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó
alkotmánybíró helyett

Dr. Szalay Péter s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Salamon László
alkotmánybíró helyett

Dr. Szalay Péter s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Szabó Marcel
alkotmánybíró helyett

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/2014/2019.

